

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare dicitur originale peccatum. H. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

sicut in vase dignoscitur vitium esse, cum vinum infusum acefcit.

Inductu similitum ostendit, non absurde dici filios trahere peccatum à parentibus, etiam mundis.

G

Ne autem miremur, & intellectu turbemur audientes peccatum originale filios traducere à parentibus, iã per baptismum ab illo peccato mundatis, diuersarum similitudinũ inductione id posse fieri insinuat Augu. in li. de baptismo paruulorum, inquiẽs: Quo modo preputium per circumcisionẽ aufertur, manet tamẽ in eo quẽ genuerunt circumcisio: quomodo etiã palea q̃ opere humão tanta diligentia separatur, manet tamẽ in fructu qui de purgato nascitur tritico: ita peccatũ, quod in parentibus p̃ baptismũ mũdatur, manet in eis quos genuerunt. Ex hoc n. gignunt, quod adhuc vetustum trahunt: non ex hoc, quod lex in nouitate, pmouit eos inter filios Dei. Non enim generãt parentes filios secundum illam generationẽ, qua denuo nati sunt: sed potius secundum illam, qua carnaliter & ipsi primum sunt generati.

*Aug. li. ca.
2. de peccatorum
memoritis & remissione
in fine. tom. 7.*

Quare dicatur originale hic dicitur cum epilogo.

H

Iam ostensum est, quid sit originale peccatũ, & qualiter à parentibus in filios, & per carnem in animã transeat. Ex quibus etiã innotescit quare dicatur originale peccatũ: ideo scil. quia ex vitiosa lege originis nostre, in qua concipimur, scil. carnis libidinosa concupiscentia, traducitur, vt supra dictum est; Non n. quia ex carne tracta ab Adam concepti sumus, ideo peccatum traximus q̃a & Christi corpus ex eadẽ carne formatum est, quã ab Adam descendit: sed e us conceptus est celebratus non lege peccati, i. concupiscentia carnis, vnde & caro eius peccatrix nõ fuit, immo operatione spiritus sancti. Noster vero conceptus non fit sine libidine, & ideo nõ est sine peccato. Quod euidenter Aug.

Ca. 2 In me.

osten-

Ca. 2. in
medio.

ostendit in libro de fide ad Petrum, dicens, Quia dum sibi inuicem vir mulierque miscetur, sine libidine non est parentum concubitus, ob hoc filiorum ex eorum carne nascentium non potest sine peccato esse conceptus: ubi peccatum in paruulos non transmittit propagatio, sed libido, nec fecunditas humanæ naturæ facit homines cum peccato nasci, sed fecunditas libidinis, quæ homines habent ex illi⁹ iustissima condensatione peccati. Ideo beatus David propter originale peccatum, quod naturaliter obstructi sunt filii iræ, dicit, In iniquitatibus conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea. Ex hoc itaque apparet, ex lege conceptionis traduci originale peccatum: quia nisi conceptio sic fieret in carne, anima ex carnis coniunctione concupiscentiæ vitium non traheret.

Obiectio quorundam nitentium probare peccatum non traduci ex lege coitus.

Exod. 21. 6.

SED ad hoc opponitur hoc modo. In ipso conceptu ubi dicitur transmitti peccatum, propagatur caro: nec tamē tunc infunditur anima secundum phisicos, sed iam effigatis corporibus: quæ etiam Moses in Exod. aperte significat, ubi ait de percussura mulieris prægnantis. Si quis, inquit, percussit mulierem prægnantem & abortum fecerit, si adhuc informæ fuerit puerperium, mulctabitur pecunia: si autem formatum fuerit, reddat animam pro anima. Formatum vero intelligitur, propria anima animatum: & informe, quod nondum habet animam. In ipso ergo conceptu cum caro propagatur, nondum infunditur anima. Quomodo ergo ibi peccatum transmittitur, cum peccatum non possit esse, ubi anima non est? Ad quod dici potest, quia in illo conceptu dicitur peccatum transmitti, non quia peccatum originale ibi sit: sed quia caro ibi contrahit id, ex quo peccatum fit in anima cum infunditur. Et utrunque vocatur conceptus, scilicet, cum & caro propagatur,

*Responsio cum
solutione.*

tur, formamq; corporis humani recipit, & cum anima infunditur, quod aliquando etiam dicitur natiuitas. Vnde dicitur quod natum est in ea. Propriè autem natiuitas dicitur in lucem editio.

QUOMODO ORIGINALE PECCATVM DIMITTATUR IN BAPTISMO, CVM ET
post sit illa concupiscentia, quæ dicitur originale peccatum. A

DISTINCT. XXXII.

QUONIAM supra dictum est, originale peccatum esse vitium concupiscentiæ, assignatq; quomodo à parentibus trahatur & originale dicitur, superest inuestigare, quomodo in baptismo dimittatur, cum etiã post baptismũ remaneat concupiscentia quæ ante fuerat. Vnde videtur vel peccatum originale nõ esse concupiscentiã, vel nõ remitti in baptismo. Manet quippe, vt ait August. in corpore mortis huius carnalis concupiscentia, cui vitiosis desideriis non obedire præcipimur: quæ tamẽ concupiscentia quotidie minuitur in proficiẽtibus & continẽtibus. Sed licet remaneat concupiscentia post baptismum, nõ tamẽ dominatur & regnat sicut ante: immo per gratiã baptismi mitigatur & minuitur, vt post dominari non valeat, nisi quis reddat vires hosti eundo post concupiscentias. Nec post baptismum remanet ad reatum, quia non imputatur in peccatum, sed tantum pœna peccati est: ante baptismũ vero, pœna est & culpa. *Quod originale peccatum duobus modis dimittitur, scilicet, extenuatione sui, & solutione reatus.* B

Qualiter peccatum originale deletur seu curetur.

Aug. li. 1. de nuptiis, & concupiscentia. in fin. Cap. 25. in tom. 7.

Duplici ergo ratione peccatũ originale dicitur dimitti in baptismo: quia per gratiam baptismi vitium concupiscentiæ debilitatur atq; extenuatur, ita vt iam nõ regnet, nisi consensu reddantur ei vires, quia & reatus ipsius soluitur. Vnde Aug. in lib. de baptismo paruulorũ: Gratia per baptismũ

Aug. li. 1. de peccatorum meritis, &

Ff id agi-